

Imog persberichten

oktober 2017

Hele week extra controles op sluikestorten

ROESELARE

Wie zich deze week bezondigt aan sluikestorten, heeft meer kans om betrapt te worden. Tijdens de handhavingsweek verenigen alle stadsdiensten zich om alle bewoners duidelijk te maken dat zwerfvuil niet oké is. Gouverneur Carl Decaluwé was gisteren in Menen en noemt de geleverde inspanning een voorbeeld voor de provincie.

XAVIER COPPENS

In Menen zijn er al heel wat acties geweest om zwerfvuil te ruimen. Hier ging het personeel van het bedrijventerrein Grensleie op stap om zwerfvuil te ruimen. Foto Xavier Coppens

Er was gisterenvoormiddag aplaus voor alle diensten in Menen die zich inzetten in de strijd tegen zwerfvuil. «De integrale aanpak in Menen is een voorbeeld voor onze provincie. We kunnen niet blijven sensibileren. Alle inspanningen ten spijt merken we dat het zwerfvuil toch nog toeneemt. Vandaar dat er deze week overal GAS-boeten kunnen uitgedeeld worden», zei gouverneur Carl Decaluwé heel duidelijk. In zijn betoog gaf hij ook een sneer naar de stad Brugge, die als enige stad van West-Vlaanderen niet deelneemt aan de handhavingsweek. Hij verwees naar Menen, waar samenwer-

ken wél kan. Met positieve resultaten als gevolg. De Groene Ridders, afvalintercommunale Mirom, de politie, preventiedienst, gemeenschapswachten en GAS-ambtenaren voeren al enkele jaren de strijd tegen zwerfvuil op in Menen.

Aanpak loont

«Onze integrale aanpak loont in Menen. Als je je focust op afval in de stad, krijg je de indruk dat er veel afval ligt, maar in vergelijking met vorig jaar merken we een verbetering», vindt Luc Claeys, preventieambtenaar in Menen. Extra camera's en 20 extra GAS-ambtenaren betrapten meer mensen

die sluikestorten. «Wij mogen ons de voorloper van West-Vlaanderen noemen. We hebben een schepen van Leefmilieu die zich hard inzet en we hebben onze diensten die erin slagen om goed samen te werken. We zijn blij dat we als pilotproject extra aandacht krijgen», zegt burgemeester Martine Fournier (CD&V).

Extra camera's

De afvalintercommunale Mirom zet deze week extra camera's in, zowel aan glasbollen als op openbare plaatsen waar

meldingen zijn van sluikestort. «Wij hebben ook een coachingstraject opgezet en gaan alle openbare vuilnisbakjes inventariseren. Staan ze goed of trekken ze juist vuil aan? En we bekijken ook de vullingsgraad.»

Het zwerfvuilprobleem in Groot-Menen is het grootst in de Barakken en de LAR. «Wij komen heel wat tegen op ons pad, maar zelf gaan we niet snel reageren als iemand sluikestort. Mijn collega werd al eens aangepakt omdat hij wel iemand de les las», zegt Groene

Ridder Mario Durieu.

77 GAS-boetes

De gemeenschapswachten hebben dit jaar al 1.117 meldingen gekregen. Dat resulteerde in 77 GAS-vaststellingen. «In de hele provincie betalen we jaarlijks 10 euro per inwoner voor de opkuis van sluikestort. Vorig jaar schreven we 189 pv's uit en liefst 145 daders bleken recidivisten», besluit gouverneur Decaluwé, die ook de bond van wielertoeristen, Unizo en de Bouwunie wil betrekken in de strijd tegen zwerfvuil.

Gouverneur Decaluwé trapt mee handhavingsweek tegen zwerfvuil op gang

 Belga - 18 Sep. 2017
Pagina 0

Belga

(BELGA) = Het is deze week de "Vlaamse handhavingsweek" tegen zwerfvuil, die drie jaar geleden voor het eerst werd georganiseerd in West-Vlaanderen, op initiatief van provinciegouverneur Carl Decaluwé. Dit jaar zullen over heel West-Vlaanderen 450 personen die een pv- of GAS-bevoegdheid hebben controleren op zwerfvuil. Decaluwé ging maandagochtend een kijkje ...

(BELGA) = Het is deze week de "Vlaamse handhavingsweek" tegen zwerfvuil, die drie jaar geleden voor het eerst werd georganiseerd in West-Vlaanderen, op initiatief van provinciegouverneur Carl Decaluwé. Dit jaar zullen over heel West-Vlaanderen 450 personen die een pv- of GAS-bevoegdheid hebben controleren op zwerfvuil. Decaluwé ging maandagochtend een kijkje nemen in Menen.

"Sensibiliseren is één ding, maar als je merkt dat dat niet volstaat moet je overgaan tot handhaving. 75 procent van de Vlamingen ergeren zich aan zwerfvuil, maar mij maak je niet wijs dat dat enkel te wijten is aan die andere 25 procent. Er is nog altijd een serieuze mentaliteitswijziging nodig", aldus de provinciegouverneur.

Hij startte enkele jaren geleden het initiatief, toen hem opviel dat het in andere regio's vaak een pak properder is dan in West-Vlaanderen en Vlaanderen. Er kwam toen een handhavingsdag, die werd uitgebreid tot een week en ondertussen sprong ook Vlaanderen mee op de kar voor een actieweek.

Maar West-Vlaanderen gaat nog iets verder. Iedereen die een pv of GAS-boete mag uitschrijven doet mee, van de politie over de gemeenschapswacht tot de boswachter, goed voor 450 bevoegde personen. In Menen pakken ze zelfs uit met een pilootproject waarbij vijf camera's worden ingezet op "hotspots" om zo sluikstorters op heterdaad te betrappen.

Het initiatief blijft nodig. Vorig jaar waren er nog 1.328 meldingen, werden 189 pv's opgemaakt en 145 overtredders betrapt. En Decaluwé wil nog verder gaan. "Er zijn gesprekken met de West-Vlaams wielerbond, met Unizo, met Bouwunie, ... om ook daar te sensibiliseren", aldus de gouverneur die ook het idee van statiegeld terug opwerpt.

In West-Vlaanderen doen 63 van de 64 gemeenten en 18 van 19 politiezones mee aan de actie. Enkel Brugge stapte niet mee in het verhaal.

■ Veerle Hollants: "In elk hoekje van het containerpark kan je dansers tegenkomen."

Dit weekend geniet je van cultuur in het containerpark

Dansen tussen het afval

WAREGEM

Wie zaterdagochtend zijn afval gaat droppen in het containerpark, kan daar met vreemde taferelen geconfronteerd worden. Dansers treden er op tussen de containers en het afval.

KAREN VERHULST

Afval deponeren én terwijl genieten van een dansvoorstelling. Komend weekend is het in het containerpark in de Lindestraat de normaalste zaak van de wereld. De dansers van het gezelschap Keski.e.space strijken er twaalf keer neer met de voorstelling 'Assortimens'. Een initiatief van cultureel centrum De Schakel, dat het komende half jaar onder de noemer Eeuwig Goed rond duurzaamheid werkt.

"Het leven zoals het is: het containerpark"

"Tijdens deze voorstelling verspreiden de dansers zich over het containerpark", zegt

Veerle Hollants, programmatrice bij De Schakel. "Als toeschouwer krijg je een rondleiding in het containerpark terwijl achter elke hoek een act kan opduiken. De choreografieën gaan over het leven op het recuperatiepark. Wat gebeurt er met mensen die er elkaar ontmoeten? Wat gebeurt er met jouw afgedankte spullen? Die verhalen vertellen de dansers", zegt Hollants.

VEERLE HOLLANTS

DE SCHAKEL

"Tijdens enkele voorstellingen is het containerpark gewoon open"

De voorstellingen vinden zowel zaterdag als zondag plaats, telkens om 11, 15 en 17 uur. Op maandag en dinsdag zijn er nog verschillende schoolvoorstellingen. Tijdens een aantal voorstellingen is het containerpark ook ge-

woon open. De acts worden zo georganiseerd dat de 'gewone' bezoeker niet gehinderd, maar wel verrast wordt. "Dat het containerpark gewoon open is, maakt het dubbel zo spannend", zegt Hollants. "De mensen die er hun afval komen droppen, maken zonder dat ze het weten deel uit van de voorstelling."

Afgestemd op Waregem

Compagnie Keski.e.space stemt de voorstelling volledig af op het Waregemse containerpark. Vorige week trok choreografe Alexandra Meijer naar de Lindestraat om de locatie te kunnen inschatten. De voorstelling is geen primeur. "Ze was tijdens het Festival van Antwerpen al te zien in het Antwerpse recyclingepark", zegt Hollants. "We zijn heel trots dat ze na Antwerpen nu naar Waregem komen."

INFO

Tickets voor deze voorstelling kosten 6 euro. Meer info via www.ccdeschakel.be.

WAREGEM

Dansers treden op tussen de containers en het afval. Foto Henk Deleu

Dansen tussen de containers

Zo'n 450 cultuurliefhebbers trokken afgelopen weekend naar het containerpark in de Lindestraat in Waregem

Niet om er hun afval te dumpen, maar om er te genieten van een dansvoorstelling van Keski.e.space, een gezelschap dat uitnodiging van CC De Schakel een

voorstelling uitwerkte op deze unieke locatie. «Deze voorstelling kadert in het thema 'duurzaamheid' waar we dit jaar rond werken met De Schakel», vertelt Veerle Hollants, program-mator bij De Schakel.

«We zijn enorm tevreden over de opkomst, we waren zo goed als uitverkocht. En we hebben heel wat leuke reacties gekregen. Het blijft

LS **

toch een verrassende en speciale locatie voor een cultuurvoorstelling, daar waren de mensen het over eens.

«Wij zijn eigenlijk gekomen omdat we benieuwd waren, een voorstelling op het containerpark, het leek ons niet evident», zegt mama Siska Vlamynck, die zoon Nathan Deboiserie had meegebracht. (JME)

za 23.09 & zo 24.09
11:00/15:00/17:00

ASSORTIMENS

keski.e.space

@recyclagepark Waregem

Een bewegende voorstelling op een niet-alledaagse locatie: het recyclagepark. Je maakt er kennis met figuren met een hoek af, een vijs los. Ze nemen je mee op sleeptouw doorheen het park en laten je, te midden van het afval, een andere wereld ontdekken. Voor jong en oud!

i.s.m. imoo

Bron: Programmaboekje cc De Schakel september 2017

450 mensen genieten van cultuur tussen afval

WAREGEM

Zo'n 450 mensen hebben de afgelopen dagen genoten van de dansvoorstelling Assortimens op het containerpark in de Lindestraat. De dansers doken op elk plekje in het containerpark op. Zo zat er zelfs een artiest verstopt in de kledijcontainer. Eenmaal de container open ging, deed het meisje alsof ze de kleren, die in de bak werden gedropt keurde en sorteerde. Er werd ook met afvalzakken gedanst en rolden dansers over en onder rollende containers. De kinderen die maandag en dinsdag van de schoolvoorstelling genoten, keken alvast hun ogen uit. Ook de reacties van de volwassen bezoekers die een ticketje kochten voor een van de weekendvoorstellingen waren enthousiast. Assortimens past binnen het project Eeuwig Goed waarbij duurzaamheid centraal staat. De komende weken zijn er in dat project nog tentoonstellingen in de hal van het cultureel centrum De Schakel en tal van workshops en voorstellingen. (kvo)

Bron: Het Nieuwsblad - 27 september 2017

De blauwe zak of statiegeld?

Recycling Netwerk voert een ongeziene campagne voor statiegeld in de Belgische media. Daarbij richt het zijn vizier vooral op de verpakkende industrie die in ons land aan de wieg ligt van het succesvolle systeem van de blauwe zak. Een systeem dat de Vlaming tijd en geld bespaart en ons Europees recyclagekampioen maakt.

Dat Recycling Netwerk dat succesvolle systeem wil vervangen door een duur statiegeldsysteem en daarmee de Vlaming wil straffen, is op zich al absurd. Nu gaat de organisatie nog een stap verder met een bij de haren getrokken beschuldiging. Onze financiële inbreng in De Mooimakers, dat een brede aanpak van zwerfvuil in Vlaanderen op poten zet, zou ons volgens deze lobbygroep inspraak geven in de monitoring van de zwerfvuilproblematiek (DS 4 oktober).

Onzin! De monitoring van de hoeveelheid zwerfvuil is via Ovam een exclusieve verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid. Bovendien wordt die monitoring betaald met publieke middelen, niet met de middelen die het bedrijfsleven ter beschikking stelt van de Mooimakers. Die laatste middelen gaan naar een breed actieplan tegen zwerfvuil. Onze organisaties trekken daarvoor inderdaad jaarlijks miljoenen euro's uit, omdat we ervan overtuigd zijn dat die gezamenlijke inspanning het probleem een halt kunnen toeroepen. Het is behoorlijk cynisch om net die inspanning aan te vallen.

'Wie betaalt die bepaalt', zegt Rob Buurman van Recycling Netwerk. Mogen we de bal terugkaatsen en vragen wie hem betaalt om het debat over zwerfvuil en statiegeld te beïnvloeden? Van wie transparantie vraagt (en die ook krijgt) mogen we toch zelf ook de nodige transparantie verwachten.

Tomra is de grootste producent van terugnamemachines in de Benelux, net die machines die de supermarkten moeten kopen als statiegeld wordt ingevoerd. Op de site van Tomra.nl is Recycling Netwerk opgenomen bij de sectie 'goede doelen'. En waarvoor pleit Rob Buurman al maanden aan een stuk? Voor de onmiddellijke invoering van statiegeld. Zou een buitenlandse fabrikant van statiegeldmachines het debat nu sturen in Vlaanderen? Die gedachte is pas verontrustend.

William Vermeir (Fost Plus),
Chris Moris (Fevia), Dominique
Michel (Comeos).

Bron: De Standaard - 5 oktober 2017

SLUIKSTORTERS AANPAKKEN

Camera's

ZWEVEGEM Bij de afvalintercommunale Imog wil men een project opstarten waarbij men met cameratoezicht de strijd tegen sluikstorten en zwerfvuil aangaat. "Tijdens een proeffase van 100 weken zal Imog camera's inzetten op hotspots op het grondgebied van Zwevegem en andere gemeenten met de bedoeling om via GAS-boetes de problematiek van sluikstorten en zwerfvuil aan te pakken", leidde schepen **Wim Monteyne** (N-VA) het punt in. "Imog treedt op als verwerker van de beelden en zal instaan voor het plaatsen van de camera's en bijhorende pictogrammen, het bekijken van de beelden en het opstarten van een GAS-dossier waar mogelijk, of de beelden aan de lokale politie overmaken." De gemeenteraad moest hiervoor een gunstig advies formuleren, wat ook gebeurde. De korpschef van de politiezone MIRA gaf eerder al een positief advies. Ook de CD&V-fractie gaf een gunstig advies, maar vroeg bij monde van **Eliane Spincemalle** te blijven inzetten op preventie en sensibilisering. Schepen Monteyne beloofde dat dit zeker de bedoeling is. Hij gaf de borden die hier en daar met het opschrift 'Wij houden het proper' opgesteld staan, als voorbeeld. (GJZ)

Bron: Krant van Westvlaanderen (Zwevegem) - 29 september 2017

Dit zijn de mensen van kringloopwinkel Kortrijk

Dimitri Weinbender komt uit Georgië en woont in Rekkem. (Foto JA)

KORTRIJK Of het nu gaat om het tweedehandsgehalte, het vinden van unieke stukken of gewoonweg om de prijs, kringloopwinkels winnen nog steeds aan populariteit. Tweedehands kopen maakt deel uit van ons shopgedrag. Een blik achter de schermen van Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen toont ons wie de sociale onderneming is die de charmante kringloopwinkels draaiende houdt.

DOOR JASMIEN AERNOUT

Vorig jaar vierde Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen zijn twintigste verjaardag. Er zijn zes winkels in Avelgem, Beveren-Leie, Kortrijk, Wevelgem, Menen en Zwevegem. Vlak bij de Veemarkt is er De Bazaar waar kledij per kilo wordt verkocht. In juli verkasten de centrale diensten van Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen naar gebouwen langs de spoorweg in de Warande in Heule. Voor zowel mens als materiaal waren de gebouwen in de Markebekestraat in Marke te klein geworden. Alles van textiel passeert in Heule voor het naar de kringloopwinkels gaat. Zo komt de zak met oude kleren die je tijdens een opruimactie in de container werpt bij de textielsortering terecht. Na een grondige controle reizen kleren en ander textiel naar de winkels voor verkoop. Ook alles van elektro moet eerst langs Heule passeren. Meubels leggen niet altijd dezelfde weg af. Afhankelijk van de ophaallocatie en de beschikbare plaats in de winkels, wordt een deel van het meubilair gestockeerd in de nieuwe magazijnen. Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen heeft 302 werknemers van wie er 113 mensen aan de slag zijn via het OCMW en er 30 personen via arbeidszorg een aangepast takenpakket hebben.

OP WEG NAAR WERK

In het magazijn is Dimitri Weinbender (43) aan het werk op de reachtruck die zich door de metershoge rekken beweegt. "Ik ben hier sinds december vorig jaar aan de slag volgens het artikel 60", vertelt de magazijn-

nier uit Georgië die in Rekkem woont. Artikel 60 is een tewerkstellingsmaatregel van het OCMW met als doel de persoon via een job opnieuw in het stelsel van sociale zekerheid te brengen en in de richting van de normale arbeidsmarkt te begeleiden. "Ik werk hier heel graag. Ik zou hier het liefste blijven werken maar ik denk er nog niet teveel over na, het is pas in juli 2018 dat mijn traject afloopt. Ik heb hier de kans gekregen om mijn attesten voor het rijden met de hefurck en de reachtruck te behalen."

"Het doel is om boven de individuele verschillen van de medewerkers te staan en elkaar te helpen"

MATHIAS VERMEERSCH
Werkleider kringloopwinkel

Dimitri herinnert zich zijn eerste dag in de kringloopwinkel nog levendig. "De ontvangst was erg warm. Mijn collega's zijn vriendelijk en we komen allemaal, ondanks de vele verschillen, goed overeen. Omdat ik alle voertuigen mag besturen, hebben ze me in elke afdeling wel eens nodig." Dimitri spreekt verschillende talen, Frans leerde hij in Brussel waar hij ook leerde lassen.

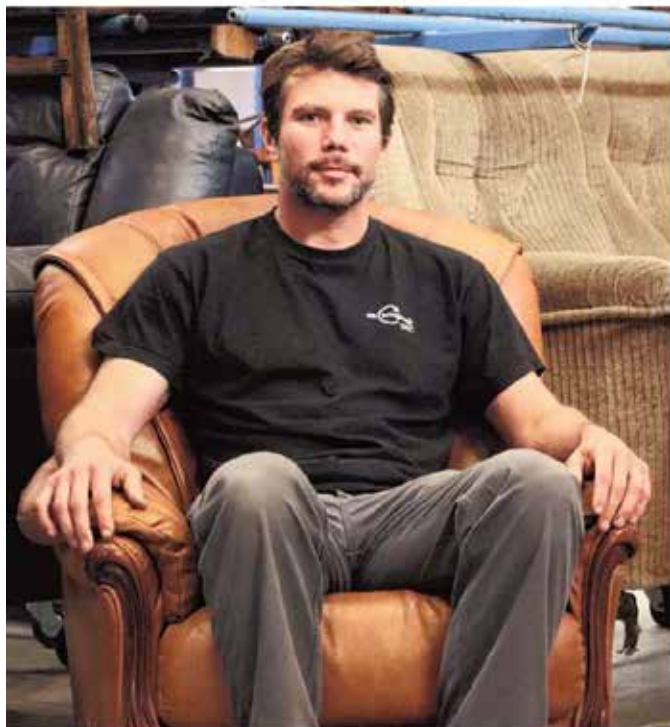
“Dimitri mag ook met de vrachtwagen rijden, hij heeft voldoende talenten om goed terecht te komen, mocht hij in de privésector aan de slag moeten”, zegt zijn werkleider Mathias Vermeersch. Op weekdagen komt Dimitri met het openbaar vervoer werken maar op zaterdag lukt dat niet. “Dan ben ik helaas een uur onderweg met de fiets onderweg van Rekkem naar Heule” zegt Dimitri. Maar hij haalt zijn schouders op. “Het is zo, ik kan mijn collega's toch niet in de steek laten?”

Had je werkleider Mathias Vermeersch (39) tijdens zijn studies maatschappelijk assistent gezegd dat hij ooit in een magazijn zou werken, hij had het niet geloofd. “Mocht ik een vacature moeten uitschrijven voor mijn job dan zouden sociale vaardigheden en de mogelijkheid om met een zeer diverse groep te werken bovenaan staan”, zegt hij. Al bijna drie jaar begeleidt Mathias zowel de vaste werknemers als de ‘instromers’ van de verschillende trajecten. “Ik ga op

zoek naar de capaciteiten van elke medewerker om hen daarin te motiveren en opdrachten te zoeken die het beste in hen naar boven brengen. Door de grote verscheidenheid aan nationaliteiten, achtergronden en werktempo's heb ik te maken met een zeer divers publiek. Bij sommigen is het vaak al voldoende om tot een dagelijkse structuur te komen, anderen kunnen veel meer aan. Het moeilijkste is om al die capaciteiten op elkaar af te stemmen en dat uit te leggen aan de groep. Het doel is om als groep boven die individuele verschillen te staan en elkaar te helpen.”

ROSITA CURIOSA

Daarnaast moet Mathias zorgen dat het magazijn op orde blijft en houdt hij de in- en uitstroom van goederen in de gaten. “De kringloopwereld is erg boeiend, de diverse profielen die hier binnen komen en buiten stappen, zijn interessant voor iedereen die hier werkt. We hebben al veel levens zien

Werkleider magazijn Mathias Vermeersch is maatschappelijk assistent van opleiding. (Foto JA)

Kassamedewerker Rosita De Cloet werkt al elf jaar in de kringloopwinkel. (Foto JA)

passeren.”

De kringloopwinkel van Kortrijk langs de Gentsesteenweg is ook de werkplek van Rosita De Cloet (56). De Wevelgemse is al elf jaar als vaste kassamedewerker in dienst. “Nadat ik 's morgens heb genoten van mijn kopje koffie, verzamelen we met de collega's en overloopt chef Jan de planning van de dag. Meestal sta ik aan de infobalie en krijg ik nog een extra taak voor het geval het rustig is. Dan zegt hij dikwijls ‘Rosita curiosa’.” De afdeling met beeldjes, tinnen borden, glaswerk en decoratie is Rosita's favoriet. “Wat in het rek staat, moet juist staan”, zegt ze. “Kleur bij kleur en soort bij soort.” Maar op de eerste plaats is Rosita een echte verkoopster. Aan de infobalie regelt ze de leveringen en ophaling van meubels. “Mensen die met een bon van het OCMW langskomen, krijgen korting op het meubilair dat ze nodig hebben. Soms willen ze nog iets anders dat niet op hun lijstje staat. Dan heb ik het moeilijk, maar ik hou me aan de regels. Wanneer mensen om korting vragen, zeg ik soms lachend ‘de poten kunnen

er wel van af en dat vinden de klanten wel leuk. Ook met de studenten die spullen verzamelen voor op kot kan ik het goed vinden.”

In de winkel in Kortrijk werken 55 mensen, van wie een deel via een tijdelijk traject. “Ik hecht me vlug aan mensen, waardoor het steeds weer moeilijk is om afscheid te nemen. Maar ik leer ook graag nieuwe collega's kennen.”

KANSEN EN ONTMOETINGEN

Terwijl Rosita, Dimitri, Mathias en hun collega's ervoor zorgen dat oude spullen een nieuwe eigenaar vinden, blijkt niet alles in het kringloopverhaal tweedehands te zijn. Tussen al het materiële creëert de kringloop een verhaal van nieuwe ontmoetingen en nieuwe kansen.

Nog tot 15 oktober krijgen studenten en leerkrachten 15 procent korting op hun aankopen in de kringloopwinkels. Niet lang daarna, op zaterdag 21 oktober, zetten de winkels hun deuren open tijdens de Dag van de Kringloopwinkel.

Roger (67) ruimt Waregemse straten op

■ Zwerfvuil in de vuilbak: Roger doet er graag aan mee.

Elke dag vier uur op de baan om alle afval te verzamelen met zijn fiets

WAREGEM

Van zijn huis in de Deerlijkseweg via de Expresweg en de Lindestraat naar het Jaagpad. Die route legt Roger Nuyttens (67) dagelijks af. Hij doet er telkens zo'n vier uur over, want onderweg raapt hij alle afval op.

KAREN VERHULST

"Ik rijd met mijn fiets en 'karreke' door de Waregemse straten. Die moeten er proper bij liggen. En ik hoop met mijn werk anderen aan te sporen om ook wat netter te zijn en afval niet meer zomaar te droppen", zegt Waregemnaar Roger Nuyttens (67). "Waarom ik dit doe? Uit principe. De aarde moet niet voor ons zorgen, wij moeten voor de aarde zorgen."

De 'hobby' van Nuyttens begon 21 jaar geleden in de Ardennen. "We trokken altijd met de mobilhome naar Nisramont, aan een stuwdam van de Ourthe. Na de overstroming van Dinant hoorde ik iemand in een café

zeggen dat ze de oevers van de Ourthe niet zouden opruimen, terwijl ze vol lagen met afval. Ik vond dat niet kunnen, dus besloot ik het zelf te doen."

Drie jaar lang trok Nuyttens een paar keer per week naar Wallonië. Toen hij daar klaar was en van Aalst naar Waregem verhuisde, deed hij hier gewoon verder. "Ik fietste vaak langs het Jaagpad en zag dat daar veel afval lag. Zo ben ik begonnen op te ruimen. En met de tijd is dat uitgroeid tot een dagelijkse bezigheid."

ROGER NUYTTEENS

RUIJT AFVAL OP

"Wij moeten voor de aarde zorgen, niet omgekeerd"

Want nu is Nuyttens gepensioneerd en heeft hij nog meer tijd dan vroeger. "Als het echt warm is, zoals met de hittegolf in juni, vertrek ik 's ochtends om 5.30 uur al. De vrachtwagenchauffeurs die ik dan passeer, vinden

■ Roger Nuyttens houdt de Waregemse straten proper.

dat super. Ze claxonneren en zwaaien naar me, velen steken ook hun duim op. Een zaakvoerder van een bedrijf riep me ook al eens binnen voor een koffie, de mensen zijn me dankbaar voor wat ik doe."

Armspiëren

Het werk van Nuyttens loont ook, vindt hij. "Neem nu de Lindestraat. Die lag er altijd vuil bij. Maar de mensen zien me opruimen en houden de straat daarom proper. Nu heb ik er amper nog werk aan."

Na al die jaren ervaring, trekt Nuyttens goed uitgerust op pad. Gewapend in vuile kleren en met een grijptang. "Ik probeer zo weinig mogelijk afval met

mijn handen aan te raken, want proper is dat niet. Ik vind bijvoorbeeld regelmatig flessen vol urine, van vrachtwagenchauffeurs die er hun ding in doen en die flessen vervolgens door het raam smijten. Zulke dingen wil ik niet aanraken. Ik smijt alles in een zak die voor mijn fiets hangt, of in mijn karretje. En geloof me, dat karretje zit heel snel vol."

Nuyttens hoopt ondanks zijn leeftijd nog lang door te gaan met zijn hobby. "Dat fietsen houdt me fris en met mijn knijptang hang ik regelmatig vanop mijn fiets een meter ver op het trottoir. Dat houdt me leinig, al beginnen mijn armspiëren na al die jaren wel wat pijn te doen."

Handleiding voor een eerlijk debat over intercommunales

21-09-17, 06.00u - Wim Dries en Mieck Vos

Wim Dries is Voorzitter Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten vzw en Mieck Vos is algemeen directeur Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten vzw.

VVSG, Energie- en Klimaatdag, Elisabeth Center Antwerp © RV

Vorige week verscheen het boek 'De Vlaamse ziekte' van Peter Reekmans, over 'Het web van de intercommunales'. Of het zal helpen voor een goed debat over maatschappelijk relevante dienstverlening is maar de vraag. Tussen alle ideologische standpunten door, deze tips voor een eerlijk debat over intercommunales.

Richt je pijlen op de nestbevuilers

Er zijn wel degelijk een aantal onverdedigbare wantoestanden vastgesteld. Niet zelden bij structuren die vandaag niet vallen onder de Vlaamse wetgeving op de intergemeentelijke samenwerking. Dat maakt het des te opvallender dat de discussie zich vandaag vaak net wél beperkt tot die 'intercommunales' die zich netjes aan een heel pakket strenge wettelijke spelregels moeten houden. Er zijn wel degelijk grote verschillen tussen samenwerkingsverbanden die vallen onder het decreet Intergemeentelijke Samenwerking (DIS), en andere structuren. Het DIS zorgt voor een evenwichtige en heldere regeling over inspraak, transparantie, deelname, aanwezigheid van oppositieleden in raden van bestuur, rapportering, maar ook wat betreft presentiegelden. In tal van andere structuren is dat veel minder geregeld. Het is fout alle bestaande structuren waarin gemeenten samenwerken op één hoopje te gooien.

SHARE

Het is fout alle bestaande structuren waarin gemeenten samenwerken op één hoopje te gooien.

Er is wel degelijk heel wat informatie beschikbaar

Over het zogenaamde 'kluwen' is vaak meer informatie beschikbaar, dan sommigen laten uitschijnen. Zo werkte de VVSG in het verleden al aan een website die alle gemeentelijke participaties in kaart bracht. De Vlaamse overheid maakte dit voorjaar een eigen inventaris naar aanleiding van de recente debatten. En Belfius publiceert al jaren [financiële analyses over de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in België op zijn website](#). Daarin staat onder meer te lezen dat deze intercommunales in 2015 200 miljoen euro belastingen betaalden aan de federale overheid, én dat ze in veel sectoren statutair geen dividenden kunnen uitkeren aan de eigen gemeenten.

Kijk ook eens naar de resultaten van intergemeentelijke samenwerking

Wat pijnlijk ontbreekt in de talloze publicaties van de afgelopen maanden over intercommunales is een objectieve analyse van hun beleidsresultaten, alsof deze niet relevant zouden zijn. Onverdedigbare wantoestanden mogen geen aanleiding zijn om de meerwaarde van intergemeentelijke samenwerking op zich in vraag te stellen. Waar zouden we vandaag in Vlaanderen staan, hadden gemeenten de krachten niet gebundeld in tal van beleidsdomeinen? De infrastructuur voor distributie van gas en elektriciteit is dermate robuust dat Vlaanderen geen traditie kent van forse black-outs (wat in de ons omringende landen wel eens anders is). De gas- en elektriciteitsdistributienetten zijn van de betrouwbaarste in West-Europa met zelden of nooit forse black-outs. Het beheer van huishoudelijk afval behoort dankzij de intercommunales tot de top in Europa. Intergemeentelijke samenwerking heeft gemeenten in staat gesteld een belangrijke rol te spelen in de ontwikkeling van bedrijventerreinen, van huisvesting, van de streek of regio, ... Als het ons menens is met de kwaliteit van de publieke dienstverlening aan de burger tegen redelijke kosten, dan genereren intercommunales ontegensprekelijk een belangrijke meerwaarde.

SHARE

Als het ons menens is met de kwaliteit van de publieke dienstverlening aan de burger tegen redelijke kosten, dan genereren intercommunales ontegensprekelijk een belangrijke meerwaarde.

Beperk u tot de feiten

Sommige stellingen zijn de afgelopen weken nogal kritiekloos geponeerd zonder te kijken naar de ware toedracht er van. Dat de elektriciteitsfactuur van de gezinnen fors gestegen zou zijn klopt. Dat dit te maken heeft met 'de vele bestuurders' is twijfelachtig. Volgens 'de Tijd' bedragen de totale kosten aan presentiegelden in de Eandisgroep 600.000 euro per jaar, of 0,12 euro per Vlaming, wonend in Eandisgebied. Die schrappen gaat de elektriciteitsfactuur dus niet fors verlagen. De echte reden van de explosie van de nettarieven zit in allerhande zogenaamde openbare dienstverplichtingen die de Vlaamse en federale overheid via de stroomfactuur wil verhalen. Dat intercommunales 'geldmachines' zijn voor de gemeenten is in heel wat sectoren hoegenaamd niet het geval. Zo hebben vrijwel alle afval- en streekontwikkelingsintercommunales in Vlaanderen statutair bepaald dat ze geen winsten kunnen uitkeren aan de gemeenten. Intercommunales moeten wel degelijk de wetgeving overheidsopdrachten toepassen in al hun relaties met private bedrijven. Gemeenten kunnen taken rechtstreeks enkel overdragen aan intercommunales als voldaan is aan een aantal voorwaarden uit diezelfde wetgeving.

SHARE

Dat intercommunales 'geldmachines' zijn voor de gemeenten is in heel wat sectoren hoegenaamd niet het geval.

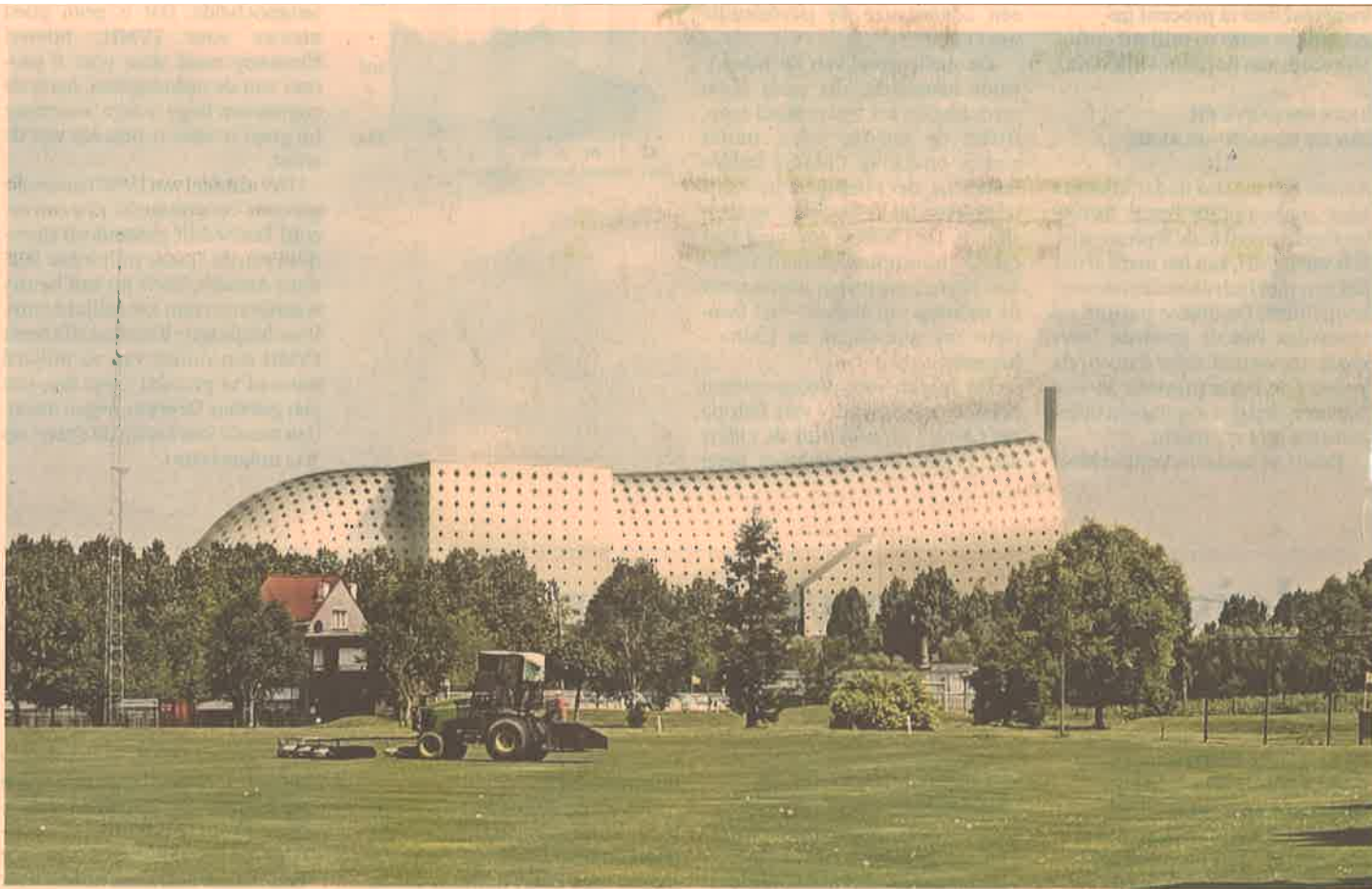
Verander dit niet in een ideologisch debat over privatisering

Het is niet meer dan logisch dat wat gemeenten zelf kunnen doen, ze ook samen moeten kunnen aanpakken. De keuze over de beste beheersvorm daarvoor (zelf doen, samen doen of uitbesteden), komt de lokale besturen toe. Kiezen voor intergemeentelijke samenwerking staat niet gelijk aan het afwijzen van samenwerking met de private sector. Integendeel. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden besteden net heel wat van hun activiteiten uit, en zorgen zo voor opportuniteiten voor private bedrijven. Slechts enkele voorbeelden: afvalintercommunales waar de ophaling van het huishoudelijk afval gebeurt door private bedrijven, netbeheerders van stroom en gas die het gros van de werken door private aannemers laten gebeuren, enz. Net door de schaalvergroting door samenwerking en de daaruit voortvloeiende inperking van economische risico's ontstaan er soms meer mogelijkheden voor private actoren om in samenwerking en onder regie door de lokale besturen activiteiten te ontwikkelen. Daarenboven stelt een landschap met privaat én publiek initiatief de beleidsmakers én de bevolking in staat dienstverlening te vergelijken op kostprijs, resultaten én kwaliteit. Stellen dat een volledige privatisering zal leiden tot lagere kosten kan een ideologische visie zijn, maar wetenschappelijk is hiervoor alvast geen enkele grond.

De intergemeentelijke samenwerking is vandaag maatschappelijk te belangrijk om ze helemaal overhoop te halen en verdient daarom een eerlijk debat. Dat zal meer vergen dan casuïstiek of een discussie gebaseerd op slogans.

SHARE

De intergemeentelijke samenwerking is vandaag maatschappelijk te belangrijk om ze helemaal overhoop te halen en verdient daarom een eerlijk debat.

De nieuwe afvalverbrandingsoven van ISVAG in Wilrijk wordt een 'energiecentrale met een mooi schild eromheen'. RV

'Lelijke eendje ISVAG wordt sierlijke zwaan'

De Antwerpse afvalintercommunale ISVAG gaat 170 miljoen euro investeren in een nieuwe afvalverwerkingsinstallatie die beter zal scoren dan de strengste milieunormen én visueel aantrekkelijk is.

DAVID ADRIAEN

Een toeristische trekpleister zal het niet worden, maar de nieuwe afvalverwerkingsinstallatie die ISVAG wil bouwen langs de A12 in Wilrijk zal er niet uitzien als een typische industriële installatie. 'In plaats van metalen dozen naast elkaar, maken we iets spannends. Een afvalenergiecentrale met een mooi schild eromheen', zegt ISVAG-voorzitter Philip Heylen (CD&V).

Een jaar nadat ISVAG had aangekondigd een totaal nieuwe installatie te gaan bouwen, zijn de ruwe plannen klaar. Eind december wordt de omgevingsvergunning aangevraagd. Als alles goed gaat, wordt de installatie in 2022 in ge-

bruik genomen en de oude gesloopt.

'ISVAG was lang het lelijke eendje. Nu is het zich aan het ontplooiën tot een sierlijke zwaan', stelt Kristof Bossuyt (N-VA), ISVAG-ondervoorzitter en voorzitter van het districtscollege in Wilrijk. 'Vroeger was er misprijzen, nu zijn we het lichtende voorbeeld.'

De ISVAG-installatie werd in 1997 een tijd gesloten nadat de link werd gelegd tussen de hoge dioxine-uitstoot en gezondheidsproblemen bij buurtbewoners. Nadien werd fors geïnvesteerd om de uitstoot te beperken, maar met de bouw van een totaal nieuwe installatie ter vervanging van de huidige wil ISVAG de lat nog veel hoger leggen.

In de 170 miljoen euro die ISVAG zal investeren is een groot bedrag uitgetrokken om de afvalverwerkingsinstallatie een stuk properder te maken dan de strengste normen. Zo komt er een installatie om de stikstofoxiden (NOx) te filteren die

De installatie is absolute wereldtop, een koploper in energieproductie en nieuwe technologie.

VOORZITTER ISVAG
PHILIP HEYLEN

ruim 15 miljoen euro zal kosten. 'Dat is economisch niet rendabel, maar het financiële aspect is voor ons ondergeschikt aan de luchtkwaliteit', zegt Bossuyt. 'De installatie is daarmee absolute wereldtop, een koploper in energieproductie en nieuwe technologie', zegt Heylen. Ook doordat sterk de nadruk gelegd wordt op het recupereren van de energie die vrijkomt door de verbranding van het afval. 'Eén afvalzak komt overeen met het energieverbruik van een gezin voor anderhalve dag. We kunnen met het afval van Antwerpen dus heel wat gezinnen en bedrijven voorzien van energie', zegt de Antwerpse schepen van Leefmilieu Nabilla Ait Daoud (N-VA).

De nieuwe installatie kan uit het verbrande restafval en grof huisvuil energie halen: elektriciteit voor 35.000 gezinnen of warmte, via een warmtenet, voor 40.000 gezinnen.

Niet iedereen is even positief over het project. De Antwerpse sp.a pleitte voor een andere locatie.